

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๒๓๕/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๖๖/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	ระหว่าง	นายศิวกกร ศรีฟอง	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑ กรมการปกครอง ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำ
ที่ ๕๑/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๒๘/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน
อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง
จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจาก
ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน กรณีลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ (ประเภทระบุไว้ในบัญชี ก.) ตามพระราชบัญญัติ
การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑
นาฬิกา ถึง ๒๔ นาฬิกา หลังจากการสวดอธิษฐานศพ ณ บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง
อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน
๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ ติดตามผล
การพิจารณาอุทธรณ์ แต่จนถึงวันฟ้องคดีผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์
แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง

/ผู้ใหญ่บ้าน...

ผู้ใหญ่บ้านไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้ไปร่วมงานฟังสวดอภิธรรมศพจริง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นเจ้าของและไม่ได้เล่นการพนันไฮโลว์ ส่วนเหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีก็เพราะผู้ฟ้องคดีได้อยู่ในกลุ่มผู้เล่นการพนัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นคดีเล็กน้อย และเพื่อให้คดีสิ้นสุดจึงยินยอมชำระค่าปรับจำนวน ๑,๐๐๐ บาท และการจะลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งจะต้องเป็นการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เท่านั้น อีกทั้งที่เกิดเหตุก็ไม่อยู่ในท้องที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด และมีผู้เจตนาไม่ดีต้องการที่จะให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านโดยมีการหวังผลประโยชน์ทางการเมือง นอกจากนี้ หากผู้ใหญ่บ้านจะพ้นจากตำแหน่งจะต้องเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๔ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

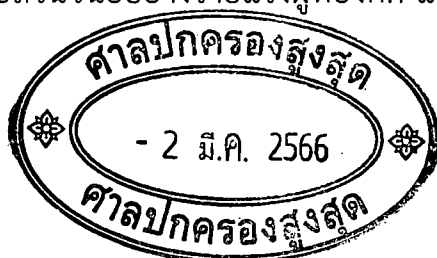
๒. ให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวตามระเบียบการปกครองท้องที่ของกระทรวงมหาดไทยเช่นเดิม

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ จนถึงวันฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖ เดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๙,๒๐๐ บาท

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท ให้กับผู้ฟ้องคดี นับถัดจากวันฟ้องคดีจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้เข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมา ศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทยได้รับหนังสือกล่าวโทษผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง พร้อมหลักฐานเป็นภาพวิดีโอจากกล้องโทรศัพท์มือถือ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์จึงแจ้งให้ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์และนายอำเภอวังโป่งตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว โดยข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมเล่นการพนันประเภทไฮโลว์ตามที่ร้องเรียนจริง ซึ่งนายอำเภอวังโป่งได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๗๕๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว

/เห็นว่า...

เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านลักลอบเล่นพนันไฮโลว์ (ประเภทระบุไว้ในบัญชี ก.) ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งเป็นประเภทที่ไม่อนุญาตให้มีการเล่นโดยเด็ดขาด กรณีถือว่าเป็นการประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงมีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อนายอำเภอวังโป่ง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานกรณีดังกล่าวต่อกระทรวงมหาดไทย โดยมีความเห็นว่า กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่เคยเล่นการพนันไฮโลว์แต่ยอมรับว่าได้ไปร่วมงาน ฟังสวดอภิธรรมศพนั้น ผู้ฟ้องคดีให้การยอมรับสารภาพและศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด โดยมีรูปภาพและหลักฐานการบันทึกภาพวิดีโอที่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีร่วมเล่นการพนันไฮโลว์จริง กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ได้เล่นพนันไฮโลว์ แต่เพื่อให้คดีสิ้นสุดจึงยินยอมเสียค่าปรับเพราะเห็นว่าเป็นความผิดเล็กน้อยไม่มีเหตุร้ายแรงนั้น ตามบันทึกการแจ้งข้อหา ผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพว่า เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมเล่นพนันไฮโลว์ในงานศพ โดยรู้จักผู้ต้องหารายอื่นเนื่องจากเล่นพนันด้วยกันเป็นประจำทุกครั้งที่มีการจัดงานศพ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจนำมาหักล้างกับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาที่ได้ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดียอมรับรู้ดีว่าตนดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน มีอำนาจและหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน โดยต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อราษฎรในหมู่บ้านของตน และต้องรักษาเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่ง โดยไม่กระทำการใดที่ทำให้เสื่อมเสียต่อตำแหน่งหน้าที่ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ได้เป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนักในการเล่นการพนันนั้น ตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก แต่จากข้อเท็จจริงการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ แต่เป็นความประพฤติที่เสื่อมเสีย คือ การเล่นการพนันจนได้รับโทษทางอาญา ซึ่งศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท อันถือว่าเป็นผู้ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสถานที่เกิดเหตุไม่อยู่ในท้องที่ของผู้ฟ้องคดีและการไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

/มีการ...

มีการหวังผลประโยชน์ทางการเมืองนั้น ไม่มีกฎหมายใดบัญญัติว่าผู้ใหญ่บ้านที่กระทำผิดกฎหมาย จะได้รับโทษทางอาญาเฉพาะกรณีที่ได้กระทำผิดในเขตพื้นที่หมู่บ้านของตน และคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านเกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี ไม่ได้มีผู้หวังผลประโยชน์ทางการเมือง ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จะต้องเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น จากการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยปรากฏพยานหลักฐาน ได้แก่ พยานบุคคล บันทึก การสอบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ บันทึกการสอบสวน การแจ้งข้อกล่าวหาของสถานีตำรวจภูธรไทรโยย จังหวัดพิษณุโลก บันทึกคำให้การรับสารภาพ ของผู้ต้องหา คำพิพากษาศาลแขวงพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดง ที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ และรูปภาพและหลักฐานการบันทึกภาพวิดีโอที่ยืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดี ได้เล่นการพนันไฮโลว์จริง กรณีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้คืนสิทธิและหน้าที่ เงินค่าตอบแทน และเงินประจำตำแหน่ง ตามที่พึงได้ตามกฎหมายย้อนหลังจากวันที่มีคำสั่งไล่ออกจากตำแหน่งเป็นเงินจำนวน ๔๙,๒๐๐ บาท และชำระเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๘,๒๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องคดีจนถึง วันที่เข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านอีกครั้งนั้น การขอให้คืนสิทธิและหน้าที่จะต้องปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี มีสิทธิตามกฎหมาย หากผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิตามกฎหมายย่อมไม่มีสิทธิเรียกร้อง เนื่องจาก เงินค่าตอบแทน หมายถึง เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติงานให้ทางราชการ เมื่อผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ใหญ่บ้านจึงไม่สามารถเรียกร้องมาในคดีนี้ได้ แต่หากผู้ฟ้องคดีเกิดความเสียหาย อย่างไร ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่ง ไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านได้ กรณีจึงไม่สามารถเรียกร้องขอให้คืนสิทธิและหน้าที่ เงินค่าตอบแทนที่พึงได้ตามกฎหมายย้อนหลังจากวันที่มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ แม้ว่าคำสั่ง ให้พ้นจากตำแหน่งจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษา ให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ซึ่งเป็นกรณีของค่าเสียหายในการละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งมูลคดีเกิดขึ้นและยุติที่จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ออกคำสั่งดังกล่าว ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานต้นสังกัดตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบในมูลละเมิด อันเกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ การดำเนินการทางวินัยผู้ใหญ่บ้านให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งขณะเกิดข้อพิพาทคดีนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว แต่เนื่องจากกฎหมายดังกล่าว มาตรา ๑๓๙ กำหนดให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป โดยการให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลหรือองค์กรที่ทำหน้าที่้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของผู้ใหญ่บ้าน และกำนัน ยังไม่ได้กำหนดให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับแก่ผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ดังนั้น เรื่องวินัยและโทษทางวินัยของผู้ใหญ่บ้านและกำนัน จึงยังคงใช้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจสอบสวนและลงโทษไล่ผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ประกอบมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า การสอบสวนได้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณากระบวนการสอบสวนและออกคำสั่งจึงดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด

กรณีผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า นายอำเภอวังโป่งได้สอบสวนและลงโทษว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีอีก นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ผู้มีอำนาจสอบสวนและลงโทษทางวินัยผู้ใหญ่บ้านประกอบด้วย กำนันมีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ นายอำเภอมีอำนาจลงโทษลดอันดับเงินเดือนไม่เกินหนึ่งอันดับ ตัดเงินเดือน และภาคทัณฑ์ ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจลงโทษได้ทุกสถาน ดังนั้น เมื่อนายอำเภอวังโป่งได้สอบสวนพิจารณารวมทั้งลงโทษผู้ฟ้องคดีแล้วรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจสอบสวนและลงโทษผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับความเห็นของนายอำเภอย่อมมีอำนาจสอบสวนและลงโทษตามที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมาประกอบการพิจารณา และมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

/พลเรือน...

พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบด้วย ภาพวิดีโอ กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ถึง ๒๔ นาฬิกา หลังจากการสวด อภิรกรรมศพ ณ บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพต่อเจ้าพนักงานตำรวจภูธรไทรย้อย และศาลแขวงพิษณุโลก ได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด ประกอบกับพยานบุคคลจากรายงานการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๗๕๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑๑๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ซึ่งประกอบด้วยพยานบุคคลฝ่ายกล่าวหา จำนวน ๓ คน คือ นายรัง หอมหวล ราษฎรหมู่ที่ ๓ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง นายบุญหลอ สิงห์พา และนายศปัญญา ฐานกุมมา ราษฎรหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ก่อนดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและ ขณะดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ชอบเล่นการพนัน ส่วนพยานบุคคล ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๓ คน คือ นางบุญสิน เมืองชัย นางทองคำ ปัญญาคำ และ นางลำ ขวัญแก้ว ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หลังจาก ที่พระได้สวดอภิรกรรมศพเสร็จสิ้น ได้มีการตั้งวงพนันไฮโลว์บริเวณหน้าบ้านงานศพ พยาน ไม่เห็นผู้ฟ้องคดีร่วมเล่นการพนัน พยานได้ร่วมเล่นการพนันดังกล่าวและถูกดำเนินคดีโดยให้การ รับสารภาพ ศาลลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงจากเอกสารพยานหลักฐาน ในสำนวนคดีปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แจ้งให้ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวังโป่งตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่ามีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ มีวสุมเล่นการพนันผิดกฎหมายและให้ดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่และรายงานให้จังหวัดทราบ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวังโป่งจึงได้ดำเนินการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง โดยได้สอบสวนนายดุลยพัฒน์ พรหมภักดี กำนันตำบลวังหิน นายมานิตย์ อุบแก้ว นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังหิน นายเริ่ม วันชื่น และนายแสวง จันทา ราษฎรหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง นิสัยส่วนตัวไม่ชอบเล่นการพนัน และนายอำเภอวังโป่งพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับหน้าที่แต่เป็นความประพฤดิเสื่อมเสีย เป็นความผิดเล็กน้อย ต้องลงโทษ ภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากผู้ฟ้องคดีประกอบคุณงามความดีปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความวิริยะอุตสาหะและไม่เคยกระทำผิดมาก่อน จึงว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่ามูลกรณีกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่า

/กระทำความผิด...

กระทำความผิดวินัย สืบเนื่องจากมีผู้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๔๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ให้ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์และอำเภอวังโป่ง ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยในส่วนของตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนบุคคล จำนวน ๓ คน คือ นายวันชัย รังแก้ว นางประทอม ร่องจิก และนางลำ ขวัญแก้ว ราษฎรหมู่ที่ ๑๒ ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมเล่นการพนัน ซึ่งการเล่นพนันไฮโลไว้ในงานศพ เป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันมานานแล้ว นอกจากวันดังกล่าวไม่เคยเห็นผู้ฟ้องคดีเล่นการพนัน แต่อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงจากพยานบุคคลดังกล่าวรวมทั้งผู้ฟ้องคดีรับว่าในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีอยู่ในวงเล่นพนันไฮโลที่บ้านงานศพ เลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก จริง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวน และศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเล่นการพนันไฮโลในวันดังกล่าวจริง อย่างไรก็ตาม จากการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลปรากฏว่ามีเพียงพยานบุคคล จำนวน ๓ คน ให้ถ้อยคำว่าผู้ฟ้องคดีมีนิสัยชอบเล่นการพนัน และในจำนวนนี้มี ๒ คน เป็นราษฎรในหมู่บ้านที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใหญ่บ้าน ส่วนอีก ๑ คนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านอื่น ส่วนพยานบุคคลอื่นที่ให้ถ้อยคำต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวังโป่ง และการสืบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๖ คน คือ นายดุสิตพัฒน์ พรหมภักดี กำนันตำบลวังหิน นายมานิตย์ อุบแก้ว นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังหิน นายเริ่ม วันชื่น และนายแสวง จันทา ราษฎรหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน ซึ่งพยานบุคคลดังกล่าวเป็นกำนันและผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังหินและเป็นผู้บริหารท้องถิ่นในพื้นที่ และราษฎรหมู่บ้านเดียวกับผู้ฟ้องคดีต่างให้การทำนองเดียวกันว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคนที่มีความรับผิดชอบหน้าที่สูง นิสัยส่วนตัวไม่ชอบเล่นการพนัน อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมในขณะที่เล่นการพนันไฮโลในครั้งนี้หรือครั้งอื่น ๆ หรือเล่นการพนันอย่างอื่นแต่อย่างไร เมื่อขังนำหน้าพยานบุคคลดังกล่าวแล้วเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้เล่นการพนันเป็นปกตินิสัย อันจะถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เมื่อพยานหลักฐานรับฟังได้แต่เพียงว่าผู้ฟ้องคดีเล่นการพนันเฉพาะเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ กรณีจึงไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โต้แย้งว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ กำหนดโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามเด็ดขาดว่า ควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งการพนันไฮโลว์เป็นการพนันที่กฎหมายห้ามเล่นเด็ดขาด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี แต่มติคณะรัฐมนตรีไม่ผูกพันศาลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองให้ต้องปฏิบัติตาม เมื่อศาลพิจารณาเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ถึงขนาดถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงดังวินิจฉัยข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งในฐานะความผิดดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีคำขอท้ายคำฟ้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ จนถึงวันฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖ เดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๙,๒๐๐ บาท และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท ให้กับผู้ฟ้องคดีนับถัดจากวันฟ้องจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้เข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนการขอให้จ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่มิคำสั่งไล่ออกนั้น เป็นคำขอให้คืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับตามกฎหมาย จึงไม่มีกรณีที่จะต้องกำหนดค่าบังคับแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดี เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่มีบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับสั่งให้คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลแทนคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับในส่วนของการให้ชำระค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยให้มีผลย้อนหลัง

/ตั้งแต่วันที่...

ตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาตามมาตรา ๖๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับเสมือนไม่เคยถูกลงโทษเลย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งกำหนดให้วินัยและการลงโทษวินัยผู้ใหญ่บ้านให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม และโดยที่หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ และปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุราว่า การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่นควรวางโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เมื่อการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยปรากฏพยานหลักฐาน พยานบุคคล บันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงของสถานีตำรวจภูธรวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ บันทึกการสอบสวนการแจ้งข้อกล่าวหาของสถานีตำรวจภูธรไทรน้อย จังหวัดพิษณุโลก บันทึกคำให้การรับสารภาพของผู้ฟ้องคดี และคำพิพากษาศาลแขวงจังหวัดพิษณุโลก คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท หนังสือรับรองคดีถึงที่สุดพร้อมทั้งรูปภาพหรือหลักฐานการบันทึกภาพวิดีโอยืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นการพนันไฮโล่จริง ถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยกรณีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านลักลอบเล่นการพนันไฮโล่ (ประเภทระบุไว้ในบัญชี ก.) ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นประเภทที่ไม่อนุญาตให้มีการเล่นโดยเด็ดขาด ถือว่าเป็นการประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกว่าผู้นำหมู่บ้านมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย มีผลทำให้ราษฎรเกิดความไม่เชื่อถือและไม่ให้ความร่วมมือกับทางราชการเป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายได้

การที่ผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ บ้านเนินสวรรค์ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้กระทำความผิดวินัยกรณีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านลักลอบเล่นพนันไฮโล่ (ประเภทระบุไว้ในบัญชี ก.) ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งเป็นประเภทที่ไม่อนุญาตให้มีการเล่นโดยเด็ดขาด เป็นการประพฤติดนไม่เหมาะสมกับ

/ตำแหน่งหน้าที่...

ตำแหน่งหน้าที่ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ถึง ๒๔ นาฬิกา หลังการสวดอธิษฐานในงานศพที่บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ได้ร่วมกับชาวบ้านที่มาช่วยงานศพลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ ได้มีราษฎร ทำการบันทึกภาพวีดีโอขณะที่กำลังเล่นการพนันไฮโลว์ไว้เป็นหลักฐาน และได้ร้องเรียนไปยัง ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย ต่อมา จังหวัดเพชรบูรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดและพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน ยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมชอบเล่นการพนันตั้งแต่ก่อนได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน กระทั่งได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านยังไม่เลิกพฤติกรรมดังกล่าวและได้กระทำความผิดอาญา จนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีข้อหาร่วมกันลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ ซึ่งศาลแขวงจังหวัด พิษณุโลกได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด ประกอบกับบันทึก การสอบสวนข้อเท็จจริงสถานีตำรวจภูธรวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ มีพยานยืนยันว่าผู้ฟ้องคดี ร่วมกับบุคคลอื่นเล่นการพนันไฮโลว์ พนันเอาทรัพย์สินเป็นเงินสดจริง และบันทึกการแจ้ง ข้อกล่าวหาสถานีตำรวจภูธรไทรย้อย อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้ฟ้องคดี ได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าตนเองดำรงตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน มีอำนาจหน้าที่และต้องปฏิบัติตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรและต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อราษฎรในหมู่บ้านของตน ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ อีกทั้ง ต้องรักษาเกียรติศักดิ์ ต่อตำแหน่ง ไม่กระทำการใดที่ทำให้เสื่อมเสียต่อตำแหน่งหน้าที่ของตน ตามนัยมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็น เจ้ามือหรือเจ้าสำนัก แต่ข้อเท็จจริงการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่ แต่เป็นความประพฤติที่เสื่อมเสีย คือ การเข้าไปเล่นการพนันจนได้รับโทษทางอาญา ซึ่งศาลแขวงพิษณุโลกมีคำพิพากษาลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท ตามที่กล่าวมาข้างต้น คดีถึงที่สุดแล้ว ถือว่าเป็นผู้ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามนัยมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้ว

/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การยกเลิคมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนัน สลากกินรวบ และปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนัน และเสพสุรา จึงให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ว่าให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ แจ้งตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา เป็นว่า การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่นควรวางโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งเมื่อพิจารณาหนังสือดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเป็นหนังสือแจ้งแนวทางการลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา โดยกำหนดว่า หากเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด (การพนันประเภทบัญชี ก.) ควรวางโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ หากเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่า จะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากทางราชการ หากเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตและผู้เล่นเป็นเจ้าของงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู ให้พิจารณาโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าเป็นข้าราชการอื่นให้พิจารณาตามควรแก่กรณี สำหรับการพนันที่เล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว (การพนันประเภทบัญชี ข.) ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรงหรือเป็นครู อาจพิจารณาลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการก็ได้ และโดยที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย และเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตามมาตรา ๒ (๑๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการปกครองหมู่บ้านให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย มิให้มีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งผู้ใหญ่บ้านจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะพิเศษหลายประการตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นแบบอย่างและผู้นำที่ดีของหมู่บ้าน การที่ผู้ใหญ่บ้านกระทำความผิดกฎหมายซึ่งตนเองมีหน้าที่ในการป้องกันปราบปราม ซึ่งมีผลให้เกิดความไม่น่าเชื่อถือและไม่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและปกครองคนในหมู่บ้านได้ จึงถือเป็นความผิดที่ร้ายแรง ดังนั้น การที่ผู้ใหญ่บ้านเล่นการพนันไฮโลว์

/ซึ่งเป็น...

ซึ่งเป็นการพนันที่รัฐมีกฎหมายห้ามเล่น แม้จะมีได้เล่นเป็นอาชญา แต่ถูกศาลยุติธรรมพิพากษาลงโทษ จึงถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่วนการจะลงโทษสถานใดนั้นเป็นไปตามพฤติการณ์ของ การกระทำความผิดและดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา ซึ่งกรณีนี้ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ได้กำหนดแนวทางการลงโทษไว้เป็นมาตรฐานให้หน่วยงานของรัฐ ต้องยึดถือปฏิบัติ ประกอบกับการลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ (ประเภทที่ระบุไว้ในบัญชี ก.) ซึ่งเป็นการพนันประเภทที่กฎหมายไม่อนุญาตให้มีการเล่นโดยเด็ดขาด ตามพระราชบัญญัติ การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจ กำหนดโทษของผู้ฟ้องคดี โดยไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน เป็นการใช้ดุลพินิจตามกฎหมาย ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติของทางราชการ ไม่ใช่การใช้ดุลพินิจที่เกินเลยกว่าอำนาจหน้าที่ หรือโดยอำเภอใจที่ไม่มีหลักกฎหมายอ้างอิงแต่ประการใด และเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วย กฎหมายแล้ว แม้มติคณะรัฐมนตรีจะไม่ใช้กฎหมายและไม่ผูกพันศาลตามที่ศาลวินิจฉัย แต่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งจังหวัด เพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับ เสมือนไม่เคยถูกลงโทษ นั้น เงินตอบแทนตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านไม่ใช่เงินเดือนตามหลักการ จำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ แต่เป็นเงินที่เบิกจ่ายโดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๙ วรรคสาม มาตรา ๑๗ ทวิ และมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง ท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนตำแหน่งและเงินอื่น ๆ ให้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สारวตกรำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ให้ดำเนินการในการเบิกจ่าย เงินตอบแทนตำแหน่งให้แก่ผู้ใหญ่บ้าน และเงินค่าตอบแทน หมายถึง เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงานให้ทางราชการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านให้ทางราชการนับแต่วันพ้นจาก ตำแหน่ง อีกทั้งการเบิกจ่ายเงินตอบแทนกรณีผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียง ก่อนวันที่ระบุในคำสั่งให้ออกจากตำแหน่ง ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทน

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน นับแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านเป็นต้นมา

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจไม่ได้สร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ฟ้องคดี ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ข้อเท็จจริงด้วยความสัตย์จริงแล้วว่า ไม่ได้เป็นผู้ไปเล่นไฮโลว์ ไม่ได้เป็นเจ้าของ แต่เพียงไปดูการเล่นไฮโลว์ในงานศพเท่านั้น เมื่อถูกพนักงานตำรวจเรียกเข้าพบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นความผิดเล็กน้อย จึงได้ยอมรับผิดและชำระค่าปรับที่ศาลแขวงพิษณุโลก ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีประวัติในการเล่นการพนัน ไม่เคยกระทำความผิดใด ๆ มีแต่สร้างคุณประโยชน์ให้กับชุมชนสังคมมาโดยตลอด ต่อมา มีนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามร้องเรียนไปศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดเพชรบูรณ์ นายอำเภอได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งว่าความผิดไม่เกี่ยวกับหน้าที่ แต่ประพฤติเสื่อมเสียเพียงเล็กน้อย ลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร และนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามก็พยายามจะให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงทำการร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจเกินกว่าเหตุ และเป็นการใช้อำนาจไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าฝ่ายปกครองมีหน้าที่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี แต่ศาลปกครองมีอำนาจในการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองได้ และการที่ตำรวจมีหมายเรียกผู้ฟ้องคดีว่ามีส่วนรู้เห็นในการเล่นการพนัน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นเพียงความผิดเล็กน้อย จึงยอมรับผิดเพื่อสิ้นสุดปัญหาในการที่จะต้องเดินทางมาศาล ทั้งที่ความจริงผู้ฟ้องคดีไม่เคยเล่นการพนัน แม้อันต่อมาศาลจะพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดในการเล่นการพนัน เนื่องจากรับสารภาพ ถือว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แต่หากพิจารณาข้อเท็จจริงเพียงเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมาเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นการใช้อำนาจดุลพินิจที่ไม่สมเหตุผลและไม่ก่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท นับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ จนถึงวันฟ้อง และให้ชำระเงินเดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้เข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน นั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจดุลพินิจให้ผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง

/ผู้ใหญ่บ้าน...

ผู้ใหญ่บ้าน เป็นการละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องมีส่วนรับผิดชอบ และจะต้องรับผิดชอบค่าฤชาธรรมเนียมด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมา มีผู้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทย โดยส่งภาพวิดีโอกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีร่วมเล่นการพนันไฮโลว์กับผู้มาร่วมงานสวดอภิธรรมศพ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ถึง ๒๔ นาฬิกา ณ บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ศูนย์ดำรงธรรมกระทรวงมหาดไทย จึงมีหนังสือแจ้งให้จังหวัดเพชรบูรณ์ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ให้อำเภอวังโป่งและตำรวจภูธร จังหวัดเพชรบูรณ์ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งในส่วนของตำรวจภูธร จังหวัดเพชรบูรณ์ได้สืบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ และศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดง ที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด และนายอำเภอวังโป่งได้สอบข้อเท็จจริง แล้วเห็นว่าเป็นความผิดเล็กน้อยสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุงดโทษจึงว่ากล่าวตักเตือน เป็นลายลักษณ์อักษร ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๗๕๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ และที่ ๑๑๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์พนันเอาทรัพย์สินกัน โดยผิดกฎหมาย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นพนัน ไฮโลว์ (ประเภทระบุไว้ในบัญชี ก.) ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ อันเป็น ประเภทที่ไม่อนุญาตให้มีการเล่นโดยเด็ดขาด เป็นการประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดี โดยศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาลงโทษปรับ คดีถึงที่สุด

/อันเป็นการ...

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ อุทธรณ์ต่อนายอำเภอวังโป่ง ซึ่งจนถึงวันฟ้องคดีผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว ตามระเบียบการปกครองท้องที่ของกระทรวงมหาดไทยเช่นเดิม ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๐ จนถึงวันฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖ เดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๙,๒๐๐ บาท ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระเงินเดือน เดือนละ ๘,๒๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับถัดจากวันฟ้องคดีจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้เข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ตามมาตรา ๖๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับเสมือนไม่เคยถูกลงโทษเลย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองว่า คำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ บ้านเนินสวรรค์ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใหญ่บ้านต้องพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้... (๗) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้รับรายงานการสอบสวนของนายอำเภอว่า บกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้ใหญ่บ้าน ทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย... (๖) ควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยกระทำตนให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรตามที่ ทางราชการได้แนะนำ มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวข้อง ด้วยความอาญาดังต่อไปนี้ คือ ข้อ ๑ เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้นหรือสงสัยว่า ได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตน ต้องแจ้งความต่อกำนันนายตำบลให้ทราบ ข้อ ๒ เมื่อทราบข่าวว่า มี การกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้นในหมู่บ้านที่ใกล้เคียง ต้องแจ้งความต่อ ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ... มาตรา ๖๑ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความ ผิดต้องได้รับโทษ วรรคสอง บัญญัติว่า วินัยและโทษผิดวินัยให้ใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม... พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตน และ รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว วรรคสอง บัญญัติว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ถึง ๒๔ นาฬิกา หลังจากการสวดอภิธรรมศพ ณ บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์ โดยผู้ฟ้องคดี ได้ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาทั้งในชั้นจับกุมต่อเจ้าพนักงานตำรวจภูธรไตร้อย และในการดำเนินคดีในชั้นศาล ซึ่งศาลแขวงพิษณุโลกได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖๗/๒๕๕๘ ลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด ข้อเท็จจริงจึงต้องฟังเป็นที่ยุติว่าผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นการพนันไฮโลว์จริง และแม้ก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวังโป่งตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ มั่วสุมเล่นการพนันผิดกฎหมายและ

/ให้ดำเนินการ...

ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และรายงานให้จังหวัดทราบ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวังโป่ง จึงได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยได้สอบสวนกำนันตำบลวังหิน นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลวังหิน และราษฎรหมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน จำนวน ๒ คน ได้ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่สูง นิสัยส่วนตัวไม่ชอบเล่นการพนัน ประกอบกับ พยานบุคคลจากรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ซึ่งประกอบด้วย พยานบุคคลฝ่ายผู้ถูกลงโทษ จำนวน ๓ คน ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หลังจากที่พระได้สวดอธิษฐานเสร็จ ได้มีการตั้งวงพนันไฮโลว์บริเวณหน้าบ้านงานศพ พยานไม่เห็นผู้ฟ้องคดีร่วมเล่นการพนัน พยานได้ร่วมเล่นการพนันดังกล่าวและถูกดำเนินคดี โดยให้การรับสารภาพ ศาลลงโทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท แม้พยานดังกล่าวจะให้การสนับสนุนว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เล่นการพนันก็ตาม แต่ไม่อาจหักล้างข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพว่า กระทำความผิดตามที่ตนได้รับสารภาพทั้งในชั้นจับกุมและในการดำเนินคดีในชั้นศาลได้ อีกทั้ง ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงและสอบสวนบุคคล ซึ่งเป็นราษฎรหมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๓ คน ให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมเล่นการพนัน ซึ่งการเล่นพนันไฮโลว์ในงานศพเป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันมานานแล้ว นอกจากวันดังกล่าว ไม่เคยเห็นผู้ฟ้องคดีเล่นการพนันแต่อย่างใด จึงยังน่าเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ในการเล่นพนันไฮโลว์ในวันดังกล่าวจริง

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า การกระทำที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ของบทบัญญัติดังกล่าว นั้น มีสองลักษณะ ได้แก่ การกระทำความผิดอาญาโดยได้รับคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ และกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งในส่วนของ การพิจารณาว่าการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงนั้น จะต้องพิจารณาถึง เกียรติของผู้กระทำ ความรู้สึกของสังคมที่มีต่อการกระทำ ประกอบกับเจตนาในการกระทำ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ของผู้นั้นว่าได้กระทำการอันทำให้ราชการได้รับความเสียหายต่อ ภาพพจน์ชื่อเสียงหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นการพนัน (ไฮโลว์) ซึ่งเป็นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ตามบัญชี ก. ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ในการควบคุมดูแลราษฎร ในหมู่บ้านให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และ เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตน

/ต้องแจ้งความ...

ต้องแจ้งความต่อกำนันนายตำบลให้ทราบ หรือได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านใกล้เคียง ต้องแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่มีเกียรติและศักดิ์ศรีและต้องปฏิบัติตามกฎหมายและประพฤตินอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด แต่ผู้ฟ้องคดีก็หาได้ระงับยับยั้งการเล่นพนันไฮโลว์ดังกล่าวไม่ แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนากระทำผิดโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการปราบปรามเรื่องดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่เน้นย้ำให้หน่วยงานถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเกี่ยวกับการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่นควรวางโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ซึ่งเป็นการวางแนวทางให้ส่วนราชการนำไปพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครอง หาได้หมายความว่าหากข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดฐานเล่นการพนันแล้วถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการทุกกรณี แต่เมื่อพิจารณาพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งได้ไปร่วมงานสวดอภิธรรมศพ ณ บ้านเลขที่ ๓๓๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังยาง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก แม้จะเป็นต่างท้องที่ที่ไม่ได้อยู่ในความดูแลของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ใหญ่บ้านยังคงมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ เมื่อพบเห็นการกระทำผิดกฎหมายในการเล่นพนันไฮโลว์ซึ่งเป็นการพนันที่กฎหมายห้ามเด็ดขาด ผู้ฟ้องคดีควรห้ามปรามไม่ให้เกิดการเล่นพนันไฮโลว์ หรือควรแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้กระทำไม่ และยังเข้าร่วมเล่นการพนันไฮโลว์ดังกล่าวด้วย อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมดำเนินคดีจนศาลแขวงพิษณุโลก ได้มีคำพิพากษาลงโทษปรับผู้ฟ้องคดี ๑,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด แต่กลับเป็นผู้กระทำผิดเอง พฤติการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีบกพร่องในหน้าที่และประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง เป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ต่อตำแหน่งหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีอย่างร้ายแรง ทั้งยังก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแก่ประชาชนและสังคมโดยรวม และเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของหน่วยงานราชการอีกด้วย จึงเข้าข่ายเป็นการกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า คำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงฟังขึ้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี
ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงเป็นคำสั่ง
ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่ง
จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๑๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดี
ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลวังหิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยให้มีผล
ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด
ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ตามมาตรา ๖๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับเสมือนไม่เคยถูกลงโทษเลย นั้น
ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายภีรตัน เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

 ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวชิระ ขอบแตง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

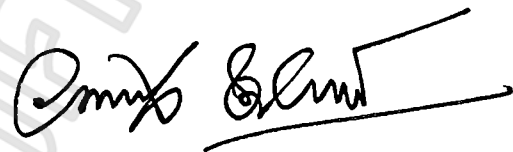

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายชิน แสงจันทร์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อร. ๒๓๕/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่
อร. ๖๖ /๒๕๖๖ ได้ทำคำพิพากษาโดย นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นางศิริวรรณ จุลโพธิ์ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิสrutพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด